

ved hvilke Kjøbenhavn erholder sit Drikkevand, svigtede, da at benytte denne Ledning til at føre saameget Vand fra Lyngby-Søen til Kjøbenhavn, som var fornødent til den daglige Benyttelse. Det er et Forhold, der vistnok i allerhøieste Grad er vigtigt for alle Kjøbenhavns Beboere, og det er ikke mig bekendt, at der er fremkommet noget antageligt Forslag, ved hvilket man paa en anden og lettere Maade end den, jeg her har tilladt mig at nævne, vil kunne afhjælpe den Mangel, som saaledes truende staaer for Døren, skjøndt det ikke kan siges, at den nu er tilstede. De Omstændigheder, der have fremkaldt denne Tilstand, har Ingen kunnet tage sig tagt for. Saa langt tilbage i Tiden, som man har Optegnelser angaaende disse og dermed beslægtede Forhold, har man ikke havt en saadan vedvarende Lørke som den, der nu er forhaanden, og man har altsaa fornødtigviis ikke kunnet gjøre Regning paa, at en saadan Mangel vilde indtræde.

De Beholdere, som Kjøbenhavn har til sin Raadighed, kunne dernæst muligen vise sig ikke store nok; det kan være, at man, naar de nye Vandværker komme i Brug, vil komme til den samme Erfaring her, som man i den senere Tid er kommen til i England, nemlig at en saadan beqvem Afgang til at erholde Vand giver Anledning til, at der bruges en større Mængde, og muligviis vil Forbruget blive saa stort, at de Beholdere, som Kjøbenhavn har, ikke ville være tilstrækkelige til at forsyne de nye Vandværker med saameget Vand, som behøves. I dette Tilfælde maa altsaa Tanken henledes paa at udvide disse Beholdere, og det er derfor, at Magistraten, som den høitærede Indenrigsminister har gjort opmærksom paa, i sin Skrivelse har nævnt det dobbelte Formaal, dels fordi det ønskeligt kunde blive fornødent at skaffe Staden Vand igjennem en Ledning, der gik til en Sø, som for Diebliffet har Vand,

og dels fordi det i den nærmeste Fremtid, efterat Vandværkerne ere komne i Brug og efterat man har indvundet Erfaringer i saa Henseende, kunde blive fornødent at udvide Beholderne — og i saa Fald vilde det jo slet ikke være Andet end en ligefrem Anvendelse af den foreliggende Lov paa samme Maade, som er fastsat i Loven af 20de August 1853; det vilde være en Expropriation af Arealer i Nærheden af Damhuus Søens Opland og dernæst en Inddæmning af dem for at gjøre dem til Vandbeholdere. Det var jo muligt, at man under de Overveielser, som ville finde Sted i den nærmeste Fremtid, navnlig under de nye Vandværkers Brug, vilde kunne komme til et saadant Resultat, at det, naar man sammene lignede de Omkostninger, som vilde være forbundne med at anlægge saadanne udvidede Beholdere, med de Omkostninger, der kunne være forbundne med at faae Vand fra Fuursøen, deri indbefattet alle de Omkostninger, som kunne tænkes ligeoverfor den Stade og det Affavn, man tilspøede Andre, dog alligevel vilde stille sig gunstigere at indlade sig paa de Foretagender, som vare fornødne for at faae Vand fra Fuursøen; men dette maa, som sagt, være forbeholdt nærmere Overveielser; for Diebliffet foreligger der ikke et saadant Forslag. Jeg tror ikke, at Rogen har tænkt sig allerede nu at gjøre noget Saadant. Det, som der nu tænkes paa at gjøre med Hensyn til Fuursøen, er kun for det Tilfælde, som jeg nærmere har tilladt mig at udvikle, at den Vandtilførsel, som Staden faaer fra de underjordiske Beholdere, skulde standse, og bestaaer i, at man da igjennem en Ledning, som i behørig Tid maatte være anlagt, selv om man risikerede, at den ikke kom til Benyttelse, kunde forsyne Staden for at undgaae den overordentlig store Ulykke, at den kom til at mangle det fornødne Vand.